

ως αὐτὸ καὶ ἰδίᾳ μεγαλόφυχον πῶτον λεκτέον τὸν ἄξιον ἔχοντα ταύτην. ἐπεὶ δὲ ὅστις ἐνία ἢ ἀγαθῶν, τὰ μὲν τίμα, τὰ δὲ ὡς διατελέσει πορεύσθαι, ἢ τοιοῦτων δὲ ἀγαθῶν ὅτι τὰ μὲν μεγάλα καὶ δὴ μὲν ἔχει, τὰ δὲ μικρὰ, καὶ τούτων ἐνίοι ἀξίους καὶ ἀξιούσιν αὐτοῦ, ἐν τούτοις ζηπιτέος ὁ μεγαλόφυχος. τετραχῶς δὲ ἀνάγκη διαφείρειν. ἔστι μὲν γὰρ ἀξίον εἶναι μάλαν, καὶ ἀξιούμην αὐτὸν τούτων· ἔστι δὲ μικρὰ καὶ ἀξίον πᾶσα φιλικούτων, καὶ ἀξιούμην αὐτὸν τούτων. ἔστι δὲ ἀνάγκη αὐτὸν πορεύσθαι ἐκείνην αὐτῆς. ὁ μὲν γὰρ ἀξίον εἶναι τοιοῦτος, οἷος ἀξίος ὢν μικρῶν μάλαν ἀξίον εἶναι τὸν ἢ ἐντίμων ἀγαθῶν ὁ δὲ ἀξίος ὢν μάλαν, ἀξίον αὐτὸν μικρῶν αὐτῶν. ὁ μὲν οὖν ἀξίος μικρῶν, μάλαν δὲ ἀξίον εἶναι τὸν, φεκτός· ἀνήκον γὰρ καὶ ἡ καλὸν τὸ παρά τῆς ἀξίας τυχεῖν φεκτός· ἢ καὶ ὅστις ἀξίος ὢν ὑποαρχόντων αὐτῶν, ἢ τοιοῦτων μετέχον μὴ ἀξίον αὐτῶν. λέγεται δὲ ἐν ταύτῃ ἐναντίον τούτοις ἀμφοτέρους, ὅστις ἀξίος ὢν μάλαν ἀξίον αὐτὸς αὐτὸν τούτων, καὶ τοιοῦτος ὅστις ἀξίον εἶναι τὸν. αὐτὸν ἔπειτα τὸς, καὶ μέσος τούτων. ἐπεὶ οὖν περὶ τῆς αἵρεσιν, καὶ χρησῶν, καὶ ἢ δὴ ἀγαθῶν ἢ ἐντίμων, ἀρεῖται ὅτι διάδοσις ἢ μεγαλόφυχα, καὶ τὸ ἀποδιδόναι, καὶ οὐ περὶ τὰ χρησῶν τὸν μεγαλόφυχον, ἀμα δὲ καὶ ἢ μεσότης αὐτῆς ἐπιματωτάτη, δὴλον ὅτι καὶ μεγαλόφυχα μεσότης αὐτῆς, ἢ δὲ ἐναντίον, ὡς αὐτὸ διεγέρσει μὲν, ἢ μὲν ὅτι τὸ ἀξίον αὐτὸν ἀγαθῶν μάλαν ἀξίον ὄντα, χαυνοῦτος. αὐτὸ τοιοῦτος γὰρ χαυνοῦς λέγεται, ὅσοι μάλαν οἴονται ἀξίον εἶναι, καὶ ὄντες. ἢ δὲ περὶ τὸ ἀξίον ὄντα μὴ ἀξίον εἶναι ἐναντίον μάλαν, μικροφύχα, μικροφύχου γὰρ εἶναι ὅτι, ὅτι, ὅτι ὑποαρχόντων διὰ ἀδικίας αὐτῶν αὐτῶν, μὴ ἀξίον μηδενὸς μάλαν αὐτῶν. ὡς ἀνάγκη καὶ τὴν μεγαλόφυχα εἶναι μεσότητος χαυνοῦτος καὶ μικροφύχας. ὁ δὲ τέταρτος ἢ διοριζέντων, οὔτε πᾶμπευ φεκτός, οὔτε μεγαλόφυχος, περὶ οὐδὲν ἔχειν μέγας. ἔτε γὰρ ἀξίος, ἔτε ἀξίον μάλαν διὸ ὡς ἐναντίος. καὶ περὶ δὲ ἀξίον αὐτῶν τῆς μάλαν ἀξίον ὄντι, μάλαν, τὸ, μικρῶν ὄντα ἀξίον, ἀξίον αὐτῶν. ὡς ἔστι δὲ ἐναντίον οὔτε τῆς μεμπῶς εἶναι· ὡς γὰρ ὁ λόγος κελεύει ἔχει. καὶ ὁ αὐτὸς ὅτι τῆ φύσει τῆ μεγαλόφυχα ὡς ὡς γὰρ ἀξίον τούτων ἀξίον αὐτῶν ἀξίον ἀμφοτέρων. καὶ ὁ μὲν γὰρ ἢ μάλαν αὐτῶν

quare peculiari vocabulo hac præditus magnanimus appellatur. Quoniam verò bona alia honorabilia sunt, alia verò, ut supra determinauimus: ex quibus alia verè eximia, alia parua sunt: quibus nonnulli, cum digni sint, se ipsos dignose etiam arbitrantur, in iisdem solet elicerè magnanimus. Quadrifariam verò hæc discernuntur. Nam & dignum esse iis, & se se dignum iis iudicare contingit interdum. Interdum verò & mediocribus dignum iis quoque se dignum iudicare. Nonnunquam verò è conuerso, vtralibet hæc ad se inuicem componuntur. Nam cum exiguis aliquis dignus, magnis, atque honorabilibus se dignum arbitrat, alius maximis dignus, paruis se dignum existimat, prior quidem hic exiguis dignus, magnaque affectans, vituperationem meretur. Dedecens enim id est, ac minime honestum, præter dignitatem quippiam consequi. Verum & is vituperandus, qui præsentî honore dignus, eum tamen auerteretur. Restat iam vtrique horum contrarius, qui, cum rebus magnis dignus sit, se ipsum etiam dignum arbitretur: hic laudabilis, & inter hos mediis est. Et quia circa honoris electionem, fruitionemque circa honorabilia reliqua bona, dispositio est præstantissima magnanimitas, & quemadmodum ostendimus, non circa vtilia occupatur, ac ipsa mediocritas cum primis laudabilis: manifestum, etiam magnanimitatem esse quandam mediocritatem. Contrarium autem, hoc, quod diximus, indignus cum sit, maximis sese dignum arbitrantem, lenitudo est. Tales quippe lentos dicimus, qui magna venditant, cum non infint. Verum vbi dignus, magnis se indignum censet, pusillanimitas appellatur. Pusillanimitas enim est, qui præsertim meritis, iis sese indignum iudicabit. Itaque magnanimitatem necessum est mediocritate esse, inter pusillanimitatē, & lenitudinē. Porro quartus ex his, neque omnino vituperatione dignus, neque magnanimus, in nulla re magni quippiam consecutus. Neque enim vel dignus existit, vel ita de se ipso censet: quapropter non est contrarius. Nam etiam planè contraria inter se videantur, magnis dignum magna, & paruis dignum exigua debent sibi arbitrari: contraria tamen non sunt, eo quòd hic reprehensione careat, quando quidem ex rationis instinctu agit, & eadem quæ magnanimus nature conditione, cum vterque quibus dignus est, sese dignum arbitrat.